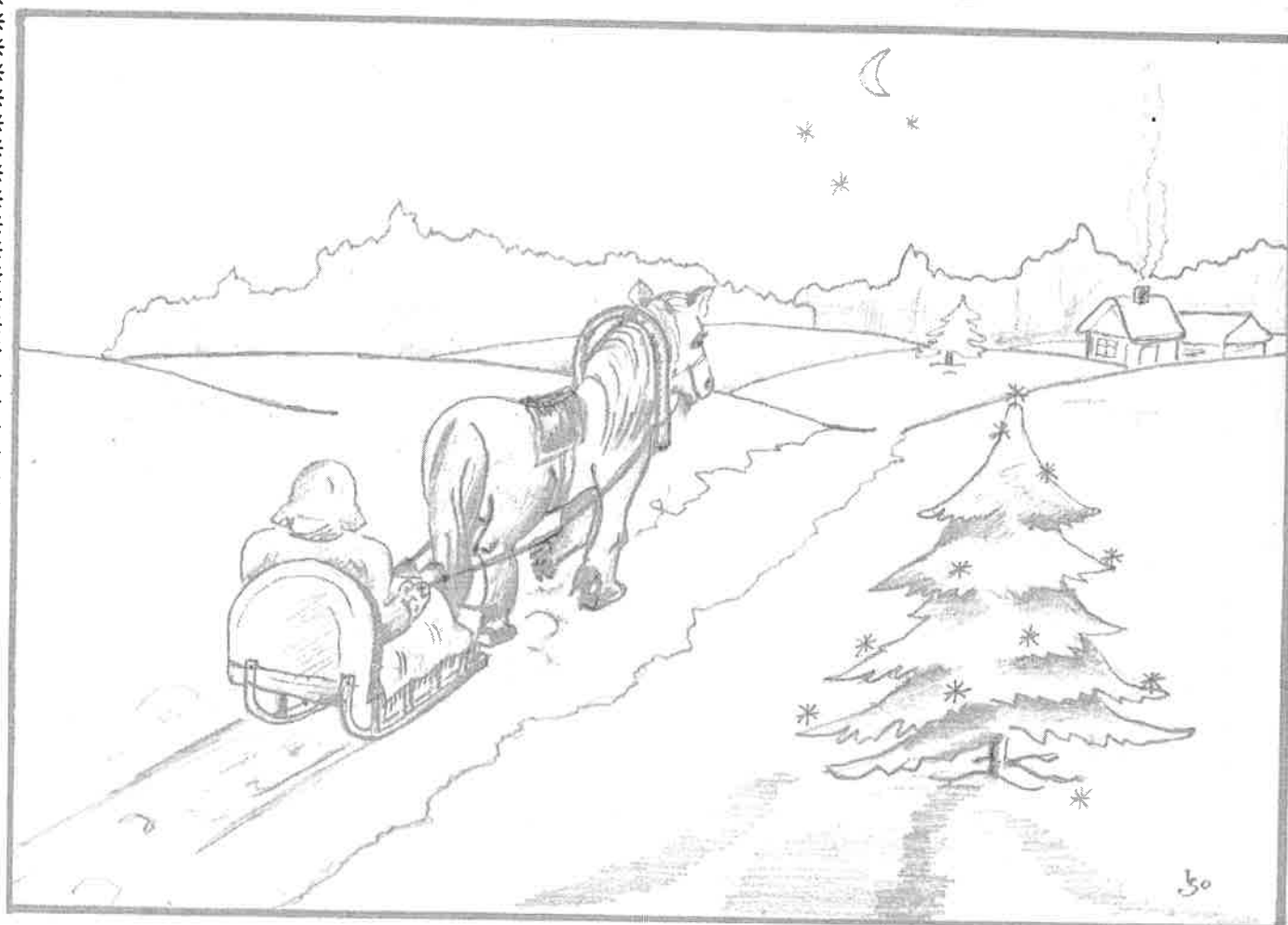

Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze

PARKS

2007. gada

Nr. 40

decembris

Ja Jūs to zinātu,
Cik skumji man ir šodien.
Tik skumji, ka vairs negribas
pat smiet,
Un kaut kā auksti ļoti, ļoti
Varbūt tāpēc, ka rudens,
Varbūt tāpēc, ka sniegi drīz
snigs,
Bet varbūt tāpēc, ka
Šodien Tu neesi ar mani.

Vineta Karaseva

Ir amatniekiem negants niķis –
Pret vakaru ir jāsadamā stiķis.
Un kāds Tu meistars zelta rokām,
Ja domā par paģiru mokām.

Zelta rokas trīs kā apšu lapa,
Brīžam liekas – tūlīt jāgulst kapā.
Un jādzer aspirīns un alkoladza
Un jārod kāds, kas pie rokas
vada.

Viesturs Siliņš

Ziema

Nāks ziema klusiem soļiem,
Nāks gaišums pāri oļiem.
Būs melnais asfalts tīrs un
balts,
Un mežmalā būs briedis stalts.

Un pelēks zaķis cilpos sniegā.
Pat lācis liksies ziemas miegā.
Vien cilvēki vakaros garos
No ziemas priekiem staros.

Kam slēpes sagādās prieku,
Kam pikoties ar balto sniegu.
Brauks bērni ragaviņām droši,
Un vaigi tiem būs sārti koši.

Viesturs Siliņš

Cilvēks – vide – atkritumi...
Kādi te vairs noslēpumi?!
Jūrās naftas traipi, nosēdumi
Un vēl citi draņķi – sindikātu
ražojumi.

Cilvēks dabu ierauga tik tad,
kad viņam rāda,
Un – vienalga tuvāka tam paša
plānā āda,
Jo dzīvojot kā tagad – vienai
dienai,
Tas stājas nošaušanai pats priekšā
asiņainai sienai,
Var saprast – padzīvojis –
sagandējis – atstājis – tik
dienai vienai.

Romāns Čaupals

Dzeja. Tā par robežām – par
dzīvi, nāvi, mīlu stāsta,
Filozofija – par mākslu dzīvot,
mīlēt, nomirt klāsta.
Dzeja, filozofija – tās abas
viena otras galā,
Tie, kas dzejot, filozofēt
negrib, paliek malā.
Filozofija un dzeja – divas
dzīves, mīlas, nāves asis;
Un, kad manis nebūs virszemē,
gan svētais Pēteris prasīs –
Kas viņš bija? Ko viņš dzīves
laikā veicis,
Skaidrs – darbus darījis
un domājis, un darījis,
un teicis,
To, ko nojautis un minējis un
zina,
Dzīves otrā pusē atteicies no
vīna.

Romāns Čaupals

Ziemassvētku egles iedegšana

11. decembrī pēcpusdienā notika svinīga slimnīcas Ziemassvētku egles iedegšana. Šogad pirmo reizi slimnīcai ir liela, krāšņa eglīte. Nelielu uzrunu teica personāla daļas vadītāja Maija. Protams viņai var piekrist, ka ne tikai bērni, bet arī mēs – pieaugušie, savās sirdīs klusībā ticam Ziemassvētku brīnumam un katrā no mums ir kāda maza klusa cerība. Uzstājās ar dziesmu Ilze, Maija, Inga no 6. nodaļas savu dzejoli skaitīja Inga. Meitenēm pievienojās arī Jānis no 5. nodaļas un Sandra V. Tā, sasitot plaukstas, un saucot „Eglīt, iededzies!,,

Sagaidījām krāšņo spuldziņu virtenē ieslēgto eglītes mirdzēšanu. Rūķi visiem bija sarūpējuši piparkūkas un karstu tēju. Tie, kas vēlējās, varēja pie eglītes uzdejojot kādu deju. Jauks pasākums un paldies slimnīcas administrācijai par mums sagādāto prieku,- jo mūsu – pacientu dzīvēs reizēm tā prieka ir tā pamazāk. Paldies arī tiem pacientiem, kuri nenoslinkoja, bet atnāca.

Izstāde „Adventes laiks,,

No 3 līdz 7. decembrim Pacientu klubā bija apskatāma izstāde, „Adventa laiks”. Jau ieejot zālē apžilba acis, un pārņēma apjukums kur lai sāk izstādes apskati, visapkārt dažādi rotājumi Adventes vainagi.

1. nodaļas meitenes cītīgi strādājušas gan mežā, gan dārzā, lai savāktu materiālus un izveidotu skaistus Adventes vainagus. Tā vien gribas no liela Adventes vainaga paņemt kādu ābolu un iecirst tajā zobus, Ziemassvētkiem jau sagatavotas trīs stilizētas egles, kas grezni, bet gaumīgi rotātas.

Šūšanas darbnīcas strādnieces ”sašuvušas” ar pērlēm un spīguļiem izrotātu stilizētu egli un adventes vainagus. Uz viena vainaga pat satupušas jau Ziemassvētku dāvanas. Arī groziņā izveidots Ziemassvētku galda rotājums.

Rasas centra darbinieču čaklās rokas izveidojušas no sūnām eglīti, kas rotāta ar spīguļiem čiekuriem un sausajiem ziediem. Ap eglīti izkārtoti Adventes vainagi, kurus rotā gan spīdumi, gan dabas veltes, gan pušķīši un uz rotājumu fona izceļas sudrabotas sveces. Vēl blakus groziņā, podiņos, svečturī uz krāšņi, izrotātās pamatnes sasēdušas sveces.

Uz 6. nodaļas galda redzami Signes veidoti galda rotājumi podiņos no dažādiem materiāliem – spīguļiem, bumbiņām, zariņiem, vārpiņām, mākslīgajiem ziediem, čiekuriem un priežu zariņiem, nevar vien izlemt kurš skaistāks. Adventes vainagi gan no papīra tūtiņām un vidū uz zariņiem uzsēdinātām mirdzošām bumbām, gan no klūdziņām, kas rotātas ar spīguļiem, bumbiņām, gan spēka devēji – kastaņi sasēduši Adventes vainagā draudzīgi kopā ar svecēm. Viena svece ieslīgusi atpūsties krāšņi rotātā groziņā.

Pēteris no kantora Adventes vainaga spīdumus un bumbas uzsēdinājis uz bērza tāšu vijumiem. Cik jauki uz šī fona izceļas četras sarkanas sveces.

Manu skatienu piesaista 8. nodaļā veidoti trīs loga dekori – četrstūra formā, uz sūnu pamata uzried ziedi iemirdzas zvaigznes, spīguļo saules stari, mirdz čiekuri. Arī tādi vienkārši, bet tomēr arī grezni var būt Ziemassvētku rotājumi.

9. nodaļas darbus apsargā papīra rūķi. Logā, mirdz savdabīga Ziemassvētku brīnūmpuķes. Magoniju lapu vainagā uzriedējuši fizāļu ziedi, kas cenšas pieskaņoties sarkanajām svecēm. Sūnu Adventes vainagā baltu sveču un zilu spīdošu bumbu vidū izaugusi stilizēta zariņu egle rotāta ar zilām bumbiņām un dekoratīvo sīpolu ziediem. Robežlīniju iezīmē čiekuru rinda.

Pie 3. nodaļas galda pieejot apžilbst acis. Stilizētā egle no zaļiem zariem ar balti sudraboti rotu izaugusi visgarākā. Interesants Evas veidotais Adventes vainags no dažādiem čiekuriem un spīdumiem, kur labi izceļas oranžas sveces. Dažādos koka veidojumos, kas ar gaumi rotāti, sēž pa svecei. Inetas veidotie Adventes vainagi gan no klūdziņām ar bumbiņām un pušķīšu valriekstu, čiekuru un pērlīšu rotājumu, gan sūnu vainags, kur sarkanas sveces sargā čiekuri, sausie ziedi un mākslīgās ogas, gan brūnais kastaņu vainags, uz kurā izceļas baltās sveces, gan efektdzijas apvīts vainags, kur vidū četras sveces, gan šūnu vainags, kura sārtās apaļas sveces savu formu pieskaņojot puķu podiņi, viens sargā sveci, otrs –Salaveci.

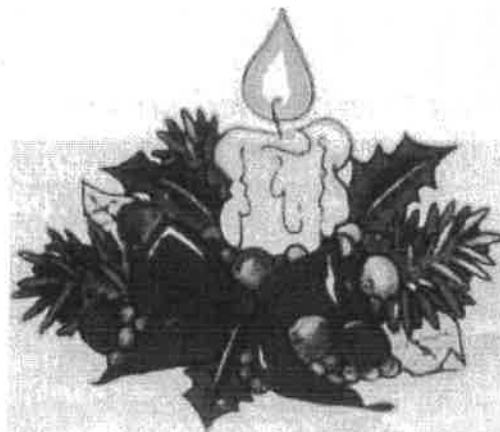
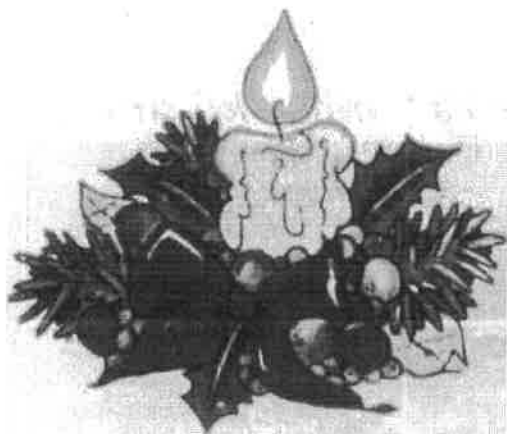
5. nodaļas galda vidū čiekuru vainags rotāts ar sārtām un zaļām ogām, un četrām dažādu krāsu svecēm, kā pati dzīve. No sūnām veidots gan Adventes vainas ar ogu, mētru un zaķa līpu rotājumiem, gan apaļš galda dekors, kur sūnās paslēpušās spīd bumbiņas, gan sirsnīga ar greznu dāvanu, kaķīti sēnīti, gan ezis, kurš uz savām sūnu adatām savācis svētku rotas. Arī divi dekoratīvie ķirbīši gaida, lai ezis tos paņemtu līdzī. Lūk arī grezns priežu zaru vainags ar bumbuļu, fizāļu un čiekuru rotājumu. Blakus baltu sveci ieskauj melleņu mētru vainags, un mazliet tālāk starp sūnu eglēm slēpo sniega vīrs. Bērzu zaru vainaga savījušies spīguļi. Arī rūķītim savs izdekorēts koka zars. Lietutiņa un dažādu ziedu un spīdumu rotājumi gan uz galda, gan pakarināts logā. Blakus logā arī egļu zari rotāti ar dāvaniņām un zvaniņiem. Gribas izsaukties! Ziemassvētki klāt!

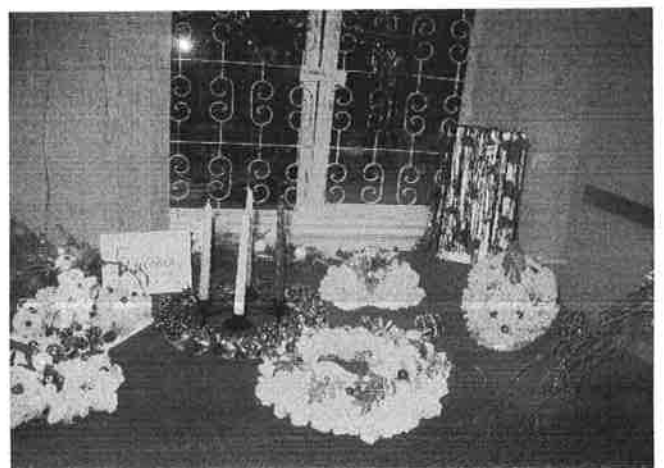
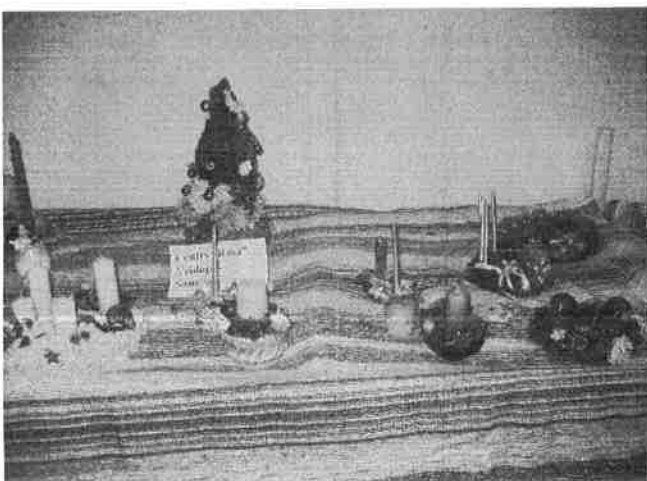
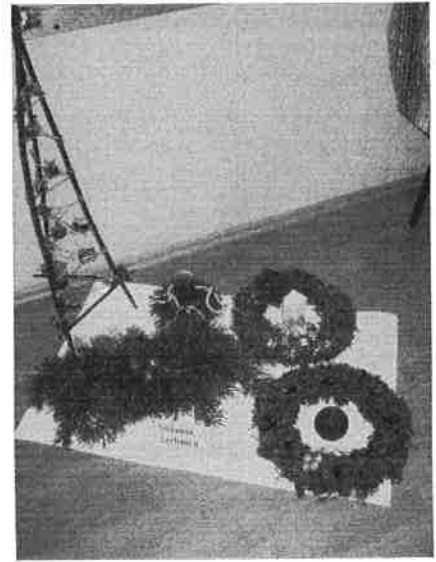
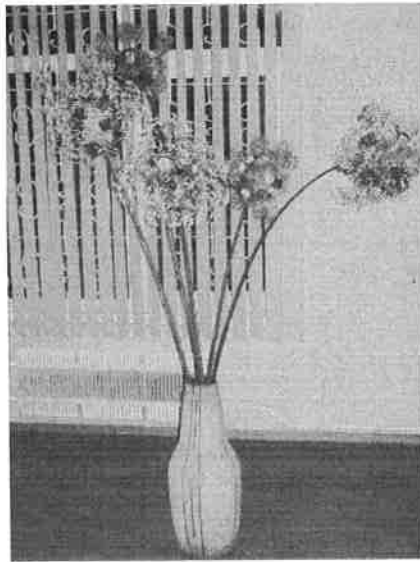
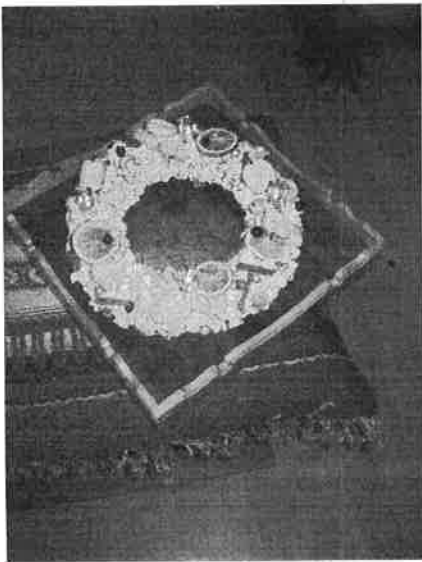
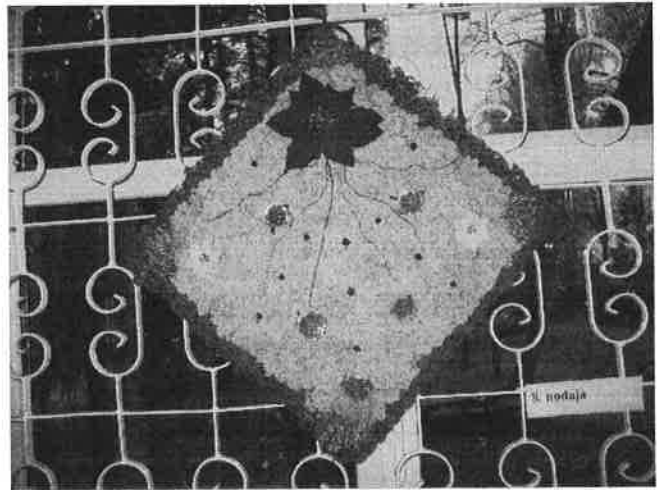
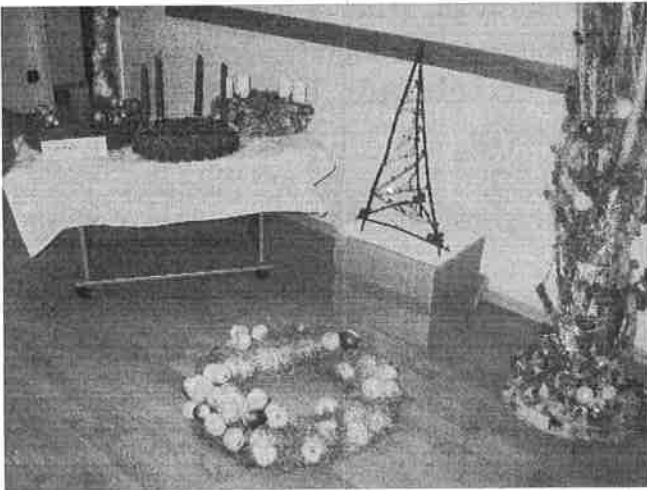
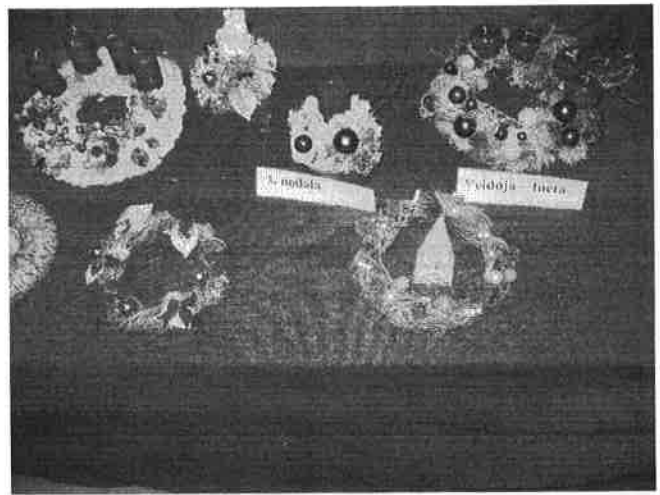
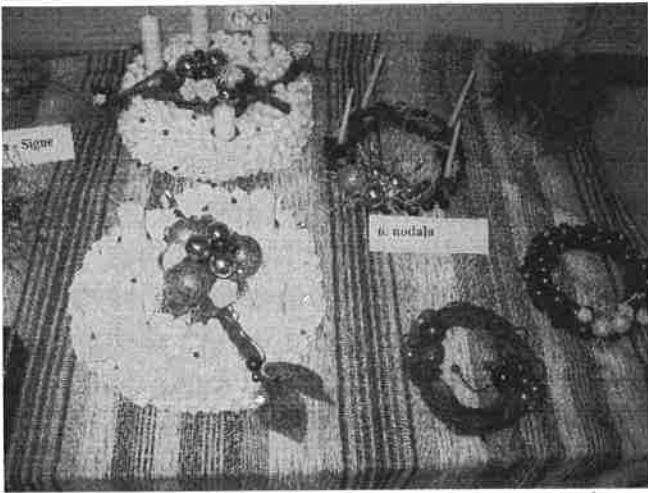
10. nodaļa izaudzējuši septiņas dažādas sūnu egles un izrotājuši, bet zem eglēm uz paplātes kārdinošs Adventes apaļas kliņģeris no popkorna un citrusaugu šķēlītēm ar četrām zaļām svecēm.

Saimnieciskas daļa Adventes laiku pavadīs pie mirgojoša sūnu vainaga, kurā, degot baltajām svecēm, zvana Ziemassvētku zvaniņi.

7. nodaļu pārstāv Žurka,, Mis 2008 sūnu kleita ar krellēm ap kaklu spīdīgām pogām gan apaviem. Viņa jau saņēmusi Ziemassvētku dāvanu, kas paslēpta zem melleņu mētrām. Visi izstādes laiku skatītāji varēja vērtēt darbus un balsot par trijiem sev vispatīkamākajiem darbiem. Ceru ka es jums kaut īsumā varēju dot ieskatu par šo krāšņu un izdomas bagātu izstādi. Pati nevaru pateikt, kas man vislabāk patika, esmu apžīlbusi un apreibusī no iespaidu bagātības.

Inga Siliņa – 6. nodaļa.

Anekdotas

Krūmos sēž divi ceļu policisti ar radaru. Viens priecīgi iesaucas:
„O, pārsniedz!”
„Par cik?”
„Latiem 50 noteikti.”

Vīrs pārskrien mājās laimīgs:
„Siev, vinnēju miljonu! Kravā mantas!”
„Mantas? Braucam atpūsties uz Kanāriju salām?”
„Kravā mantas un tinies!”

Vīrietis ieiet zooveikalā.
Akvārijā pamana neparasti krāšņu zivtiņu.
„Cik maksā?”
„Nepārdodam!”
„Kāpēc?”
„Mēs viņu noķert nevaram.”

Telefona zvans.
„Hallo, vai Andris Bērziņš?”
„Jā.”
„Te jūsu sievasmāte iekrita baseinā ar krokodiliem...”
„Kas man no tā?”
„Jūsu krokodili, jūs arī glābiet.”

Ziema, sals. Iemīļējiem pārtis stāv kāpņu telpā. Meitene saka:
„Man ir auksti. Pasaki vismaz pāris siltu vārdu.”
„Krāsns, kamīns, koferis...”

Restorānā.
„Oficiant, kāpēc atnesāt man vistu kāju?”
„Vai tad jūs viņu uz deju gribējāt aicināt?”

Stacijā trīs vīri skrien pakaļ vilcienam. Diviem izdodas tajā ielēkt, bet trešais paliek uz perona un sāk smieties. Stacijas dežurants viņam jautā:
„Kas noticis? Ko tāda liksme?”
„Tie divi tak mani pavadīja.”

sagatavoja
Diāna Berkule

Uzņēmuma vadītājs jautā pretendentam uz vakanto darba vietu:
„Vai jums ir vecmāmiņa?”
Pretendents nobrīnās par jautājumu, bet atbild:
„Nav.”
Vadītājs:
„Tad jūs esat pieņemts. Redzat, jūsu priekšgājējam pāris mēnešos nomira trīs vecmāmiņas...”

Plastikas ķirurgs izdarījis neiespējamo – padarījis kādu sievieti vismaz divdesmit gadus jaunāku. Sieviete spogulī vērtējoši aplūko savu augumu, beidzot saka:
„Es gribu, lai jūs izdarītu vēl vienu lietu – uztaisītu man lielākas acis.”
Ķirurgs:
„Lūdzu!” un parāda sievietei rēķinu.

29. novembrī. Pacientu klubā notika karnevāls. Katras nodaļas pacienti bija ietērpušies maskās. Karnevālu atklājot, dalībniekiem bija jāatrādās speciālai žūrijai, kura vērtēja maskas un izdomu. Gājām Sandras vadītās rotaļās, lai iekustinātu visus dalībniekus. Interesanti un mīļi. izskatījās 7. nodaļas „trīs vīstīņas”. Diezgan bravūrīgi uzvedās 3. nodaļas “velns”, lai gan tā nelabajam laikam pienākās. Masku vidū bija Mikīpele, nakts čigāniete, klauns un žurka u. c. Čigānietei bija atvērts pat savs zīlēšanas salons, kurā interesenti varēja uzzināt savu likteni. Lielu interesi un tuvu līdzību īstenībai parādīja Līgava ar Līgavaini, atbilstoši tērpi un uzvedība. Visas maskas aktīvi metās deju ritmos. Paldies karnevāla rīkotājai Sandrai V, jo šis pasākums bija neikdienišķs un rosināja nodaļu pacientus uz izdomu.

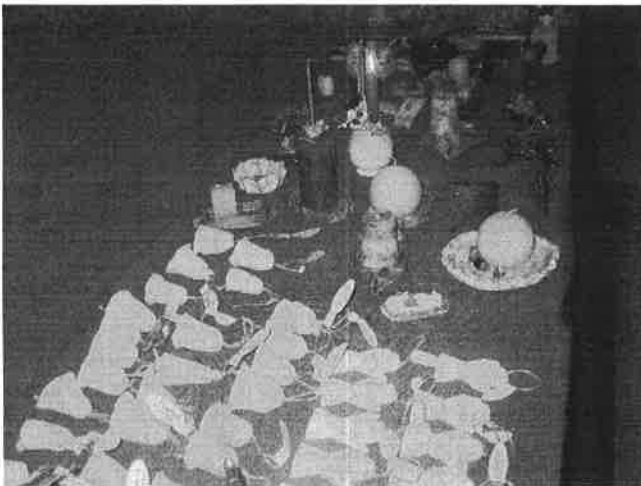

Ziemassvētku tirdziņš

Pacientu klubā tika rīkots pacientu darbu Ziemassvētku tirdziņš. Pārstāvētas bija: nodaļas, šūšanas darbnīca un Rehabilitācijas centra „Rasa,, Sandras Pakalnes keramikas darbnīca. Kā jau ziemu gaidot, ļoti daudz un dažādas vilnas zeķes, arī pārīti dūraiņu. Visi mēs gaidām no draugiem un radiem apsveikumus ar kādu labu vārdu, tāpēc lieti varēja noderēt Ziemassvētku apsveikuma kartiņas. Ļoti plašs klāsts bija dāvanu maisiņiem, kā arī neiztrūka skaistās zīda šalles. Keramikas darbnīcā veidoti darbi katrs ar savu izdomu un dvēseli. Var redzēt, ka šo darbu veidotāji tiešām ir pacentušies. Ziemassvētku noskaņu veidoja mālā veidotie eņģeļiši un zvaniņi. Domāju, ka katrs interesents šajā tirdziņā varēja atrast ko sev piemērotu un atbilstošu.

18. decembra pēcpusdiena notika pacientu kopēja pulcēšanās un andele, kurā varēja nopirkt siltus pīrāgus, piparkūkas. Fonā skanēja Ziemassvētku mūzika. Mēs neesam bagāti, bet par mūsu sirds bagātību runā mūsu darbiņi.

Valda Ostrovska 6. nod.

Mana bērnības ziema .

Visas pasakas sākas ar "Reiz bija" . . . Šķiet manā bērnībā sniega bija vairāk, ziemas bija aukstas un likās ļoti garas. Sniega vīrs gozējās pagalma vidū ar ogļu melnām acīm un burkānu deguna vietā. Atceros, vienu gadu es ar māsīcām, uzlikām sniega vīram spaini galvā. Žēl jau bija, kad atkusnim uznākot, sniega vīrs pavisam saplaka.

Mums dzīvojot Vidzemes gleznainajos pakalnos, bija pašām savi lielie kalni, no kuriem laidāmies ar ragaviņām lejā. Bērnībā nemaz neizjutām to ziemas salu un spelgoņu. Pašas izskatījāmies līdzīgas sniega vīriem! Vecāmāte mūs lai sasildītu, vārīja liepu ziedu tēju, lika kājas mērcēt sinepju ūdenī, neiztrūkstoši kājās uzvilkām vecāsmātes adītās vilnas zeķes. Sabāra jau gan, bet mēs, zem siltās segas palīdušas jau domājām, kā nākošajā dienā atkal laidīsimies no kalna lejā. Manam vectēvam visu mūžu patika zirgi, tā bija viņa sirdslieta. Mūsu zirdziņam vārds bija Gausītis. Liels piedzīvojums man bija, kad Gausīti iejūdza kamanās. Tās bija īstas, pamatīgas – ar vietu stāvēšanai aiz atzveltnes. Man patika tur stāvēt un čukstēt kaut ko vecmātei ausī, tad viņa dusmojās, jo es novēršot viņas uzmanību no ceļa.

Jā... tas viss reiz bija., bet, šīs atmiņas manī dzīvo joprojām. Tā kā manā bērnībā ziemassvētkus nedrīkstēja svinēt, svinēts tika Jaunais gads. Es atceros, vēl negāju skolā, kad Vecgada vakarā tika ienestas dāvanas: liela mandarīnu kule un zili cimdiņi. Vaicāju, kur tad Salatēvs? Man atbildēja, ka viņš esot dāvanas atstājis uz sliekšņa un aizsteidzies tālāk. Ilgi ticēju, ka tāds Salatēvs patiešām eksistē! Savu bērnības atmiņu stāstu beidzot gribu novēlēt:

Ticiet arī jūs brīnumam!

Ticiet labajam!

Pacelieties ikdienai pāri un esiet sirds gudri!

Laimīgu jauno gadu!

Valda Ostrovska (6 nodaļa)

Sniegs. Uzsnidzis sniegs vienkrāsaini balts. Padarot visu tikpat vienkrāsaini baltu. Visu skaisto un neglīto, vienkāršo un sarežģīto, neparasto. To, kas ap mums, ne mūs. Jo katrs esam tik atšķirīgi un daudzkrāsaini, liekas pat varavīksnei pietrūktu krāsu, lai raksturotu katru atsevišķi savās izpausmēs. Iespējams šīs krāsas arī apliecina to, ka esam cilvēki ar spēju domāt, saprast, vērtēt un izdarīt secinājumus par katru atsevišķi un tomēr visiem kopā veidojot sabiedrību.

Sabiedrību šeit un tagad, šīs slimnīcas ietvaros, kurā dzīvojam vai esam spiesti dzīvot. Līdz ar to paši veidojam šo sabiedrību, vai nu tā ir patīkama vai nepatīkama mums.

Aļiks.

Tuvojās jaukais Ziemassvētku laiks, kas nāk ar piparkūkām un ceptu pīrāgu smaržu. Mēs Jums pie piedāvājam pīrādziņu recepti no Rehabilitācijas centrā. Gatavoja 10. nodaļas pacienti.

Mihails, Andris, Arnolds, Juris, Māris, Gunārs.

Maltās gaļas pīrādziņi

Nepieciešami produkti: 0,56 kg žāvētas gaļas, 1 sīpols, pipari, garšvielas, 0,5 litri piena, 200 g sviesta vai margarīna 1 ola, 1 kg milti, 1 paciņa rauga.

Raugu ar 2 tējkarotēm cukura izmaisa. Bļodā izkausē margarīnu, pievieno pienu un sakultu olu un šķipsniņu sāls un izkausē raugu. Pievieno lēnām maisot miltus un masu mīca tādā biežumā līdz tā nelīp pie rokām. Mīklai ļauj uzrūgt.

Gaļas mašīnā samal žāvētu gaļu, sīpolu. Pievieno šķipsniņu smalkos piparus.

Raudzēto mīklu izrullē plānā apmērā 0,5 cm biežā plāksnē. Ar tējkaroti ieliek gaļas masu pārloka mīklu un ar tasīti nokniebj pīrādziņu, nokniebtās maliņas piespiež ar rokām.

Novieto ietaukoto pannā. Pīrādziņus nosmērē ar sakultu olu. Cep cepeškrāsnī 200 grādos līdz pīrādziņi zeltaini brūni. Labu apetīti.

10. nodaļas puīši veido piparkūkas